

מקורות

- אוחנה, ד' (2008). לא כנענים, לא צלבנים, מקורות המיתולוגיה הישראלית. מכון שלום טרומן אוניברסיטת בר-אילן, כתר ספרים.
- גור, י' (1945). מילון השפה העברית. עמ' 902.
- גורביץ', ז' (1992). על המקום. הוצאת עם עובד.
- הנדל, א' (2013). (עורך) קריאת המחאה לקסיקון פוליטי, 2011(-). קן אדום, הוצאת הקיבוץ המאוחד, עמ' 330-334.
- זך, נ' (1996). "חגיגת קיי", מתוך: כיוון שאני בסביבה. הוצאת הקיבוץ המאוחד.
- כפרי, י' (1995). כל הקיץ הלכנו יחפים. הוצאת תג/מחברת שדמות.
- לודוויג, א' (2004). ביוגרפיה של ים. מתוך יעקב שביט (עורך), אנתולוגיה ים תיכונית, תל-אביב: ידיעות אחרונות ספרי חמד.
- שנהב, י' (2004). היהודים-הערבים, לאומיות, דת ואתניות. תל-אביב: עם-עובד וספריית אופקים.

Veblen, T. (1965). *The Theory of the Leisure Class*. Augustus M. Kelley, New York. (First published in 1899)

מחד גיסא כאירוע השיא של שנת הפעילות האחרונה ומאידך גיסא כהכנה וכהכשרה פיזית ואידיאולוגית לשלב הבא במסלול 'ההגשמה' הציונית. בדומה למחנה הקיץ, כך הפציעו עם השנים שלל פרויקטים משוכללים יותר ויקרים הרבה יותר של נופש-אידיאולוגי, כגון: משלחות חילופי נוער, קייטנות של הסוכנות או פרויקט 'תגלית', שהתמקמו ולא בכדי, באותן הטרוטופיות שמייצר הקיץ הישראלי הפוליטי כל כך.

בקיץ 2011 פרצה המחאה חברתית. אפשר אף לומר ש'קיי' 2011 הפך לשם קוד לאותה שרשרת אירועים, שראשיתה במאבק על הזכות לקוטג', אחד מסמלי הישראליות, שיאיה בסדרה של הפגנות בכיכרות תל-אביב ובערים נוספות, בהן השתתפו רבבות מבני המעמד הבינוני השחוק, וסופה בהתפוגגות סתווית. אך לא היה זה אירוע ישראלי מבודד. דווקא ה'קיי' אשר נכרך בשמה, הוא שסימן את המחאה שהתגלגלה מהמאהל של שדרות רוטשילד לכמה מהפריפריות, כהמשך ל-'אביב הערבי'. ה'קיי' שבמחאה הישראלית, הוא שהתכתב עם ה'אביב הערבי'; כמו ביקש באופן טבעי לחבר את כיכר המדינה עם כיכר תחרה. ובעוד המבט הופנה אל גל גלובאלי יותר של התעוררות, אל ז'אנר חדש ומתקשב של מחאת פייסבוק צעירה ופוליטית מאוד, דווקא אז עוקרה מחאת קיי 2011 מכל אמירה פוליטית מפורשת.

בקיץ הישראלי הפוליטי כל כך, נותרה מחאה חברתית א-פוליטית בגדר תחליף מרענן לנופש בחו"ל, קצובה בזמן, מחאה מגניבה, המפנה מבט קונצנזואלי רחוק לשם, מתרחקת מתבערת ההישרדות המקומית שכאן.

אלא שמטבען של עונות השנה להתחלף ועם מחזוריות זו ניטעה הציפייה; לגשם ראשון, שיקדים ויקפל את כל האוהלים וישטוף את הפוליטי מהרחובות, ייחל נתניהו. עבור אחרים, נישאה באוויר בתום החורף הבטחה וציפייה לקיץ נוסף, למחאה של 'קיי' מכאן, מחאה רותחת, שתהלום בראשים, של קיי לא-נחמד, של קיי פוליטי.

התקווה לשינוי נגוזה כליל בשמש הקופחת של קיי 2014 בו ברקו השמים, רעמו התותחים וגשם של טילים ניתך על פני האדמה. אלפי ההרוגים, המשפחות שחרבו ורבבות שנתרו בפוסט-טראומה משני עברי הגבול שילמו וממשיכים לשלם את מחיר אי-ההידברות, ההיבדלות במרחב, היהירות, השנאה. את החופש שלקחה המלחמה דרשו הילדים בחזרה. ילדים למודי אזעקות, שחדרי המדרגות, המקלטים והממ"דים הפכו לביתם ולמרחבי הבילוי, הפנאי והטיול שלהם כאחד. קריאתם לא נענתה, שכן לקדושת ה-1 בספטמבר, נוסף כעת תפקיד הדחקתי וסובלימטיבי נוסף – מלחימה ללמידה, משגרת חירום יש "בהדרגה לעבור לשגרה חינוכית ולימודית מלאה ובריאה", כך המליצה היחידה לטיפול במצבי לחץ וחירום של משרד החינוך.⁷ העקרונות המנחים את 'תהליך היום שאחרי' הם הפוגה, עיבוד והיערכות.

כרגיל, אנו מבקשים לשכוח את הקיץ שכאן, להתעלם מהמקום ולייבא דימויים זרים ממחוזות רחוקים, למהר ולחלוף מעליו היישר לסתיו הקריר, לחורף ולגשם. כשיגיע יצבע בירוק את הנופים הפצועים. יעצב שוב, ולו לרגע, את אשליית הווילה בג'ונגל החברתי והגיאופוליטי.

- 1 גרסה מוקדמת של המאמר התפרסמה אצל הנדל, א' (2013). (עורך) קריאת המחאה לקסיקון פוליטי, 2011(-). קן אדום, הוצאת הקיבוץ המאוחד, עמ' 330-334.
- 2 Veblen 1965
- 3 במקרא מתחלף בכמה מקרים המובן של קיי, כעונה החמה עם המובן של קיי כדבלים - תאנים יבשות.
- 4 חררה – פריחת חום, המופיעה בעקבות שילוב של מזג-אוויר חם ולח ותנאי היגיינה גרועים.
- 5 ראו למשל אצל: גורביץ' (1992).
- 6 זך (1996).
- 7 מסמך היערכות, אוגוסט, 2014, היחידה לטיפול במצבי לחץ וחירום, השירות הפסיכולוגי ייעוצי, המינהל הפדגוגי, משרד החינוך.